

QUINZENARI AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 22 JUNY DE 1905

NÚM. 10

La redacció no respón dels treballs firmats.

Redacció y Administració

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Los originals no 's retornan.

PLASSA PERPINYÀ, 14

Trimestre. 0'75 ptas.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el de ver de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias relligiosas, politicas y socials.—(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

VENJANSA CATALANA

Els grans fets tenen sempre assegurada en l' esdevenir la fama justa de sa grandesa, las convulsions nerviosas de tot un poble originadas per un esclat d' indignació, ocasionan á voltas capgiraments profonds en la naturalesa y mecanisme del cos social.

La jornada del «Corpus de sang» de 1640, la mort tràgica del virrey compte de Santa Coloma, las escenas violentas que en aquella fetxa se succehiren per carrers y plassas, tot junt no fou mes que l' efecte convulsiu d' una causa epilèptica, no fou altre cosa que una airada revenja de ultratjes, befas y escarnis que una rassa tan honrada y laboriosa com la catalana rebia un dia darrera l' altre y á tot' hora de foresteralla rui y miserable, quals crims y atropells sancionaban en part ab la seva indiferencia els governs constituïts.

El jorn terrible, teatre de sagnants epissodis, no fou per lo tant un acte criminal de rebelió injustificada, sino un cas de exasperació devant del afront continuu, una segona edició de lo succehit molts anys avans á la capital de la Grecia al crit de ¡Venjansa catalana!

La diada Nacional dels pobles

Solsament quan els pobles realisan manifestacions colectivas es quan pot dirse que posseheixen esperit que 'ls

mou, enteniment que 'ls vivifica, voluntat que s' imposa, que posseheixen personalitat.

Aqueixa personalitat, mostra positiva d' un poble ab vida seva y propia, se festeja á n' ella mateixa, se dignifica, s' amorseix y 's fa forta en la festa nacional. L' esperit dels pobles corra adelarat perseguint l' Ideal: si 'l poble es lliure, el mou l' assoliment del' Ideal de la perfecció; si 'l poble té la vida opresa ardit s' afanya per realisar l' Ideal de llibertat. Tant las aspiracions á la perfecció com las empresas per la llibertat han d' exteriorisar-se en solempnials manifestacions del sentir y del volguer de l' ànima nacional.

Y hi ha á cada poble una diada á la que tothom se sent pur y fort: la gentada endiumenjada y ab el cor esbategant de germanor surt de las llars y 's congrega al aire lliure pera en plena natura renovar la professió anyal dels seus orths patriòtics; arreu la bandera nacional espetega onejanta enfortint els esperits ab la constant visió del colors de la Patria; els sons vibrants de las coblas omplen l' ayre de cants y dansas de la terra; els chors conmuehen als esperits ab las dolcesas y 'ls encoratjaments de las cansons nacionals; els patriotas fan reviure el passat y mostran clarvidents el pervindre; per tot la vida del poble se confon ab la vida de la naturalesa; y per la vida lliure y per el perfeccionament humá, un Himne grandió n' es entonat en el si dels cors amorosos que esbate-

gan per l' intangibilitat de la Patria natural dels homes.

Es arreu aqueixa diada patriòtica l' esclat de l' Amor y de la Voluntat, la confirmació de la Fortalesa. Estimar y voler es esser Fort. ¡Siguemne dels pobles que estiman y volen! ¡Siguemne de Forts.

D. MARTÍ Y JULIÀ.

7 DE JUNY DE 1640

A la matinada d' aquest dia molts colles de segadors passaren per Mollet seguint envers á Moncada lo Camí Ral.

Per allá mitj mati entraren á Barcelona passant per lo Portal Nou.

Barcelona, indignada contra lo govern de Felip IV per los desmans que permetia cometessin los tercís castellans com eran los robos, cremas, assassinats comesos en diferents punts de Catalunya y en particular Palau Tordera, La Garriga, Cardedeu, La Roca, Riu de Arenas y Santa Coloma de Farnés; per haver lo comte Santa Coloma fet empresonar al diputat En Francisco Tamarit y altres, esperava una espurna de foch pera venjarse de tants atropells. Lo foch fou encés al haver un criat del difunt agutsil Monredón ferit á un segador. Ressonan los corns, 's juntan los segadors ab lo poble de Barcelona y als cops de volans, tirs y punyaladas corre la sang per los carrers, plassas y casas, deixanthi lo mateix comte de Santa Coloma la seva